

ԱՍԱՏՐՅԱՆ ՈՌԻՉԱՆ

***

Մասիսն ամպել է նորից,
Պսակը հին է:
Որդան կարմիրը հիմա
Կրակի գին է:

Պսակը՝ հին, լեռը՝ հին,
Երազանքը՝ նոր,
Ա՛խ, այդ որդան կարմիրից
Լիներ ինձ մի շոր:

Երկու լեռան արանքում
Կապեի կամար,
Կամարի տակ դեռ քնով
Անտառն արթնանար:

Որդան կարմիրը վաղուց
Կրակի գին է,
Մասիսն ամպել է նորից,
Պսակը հին է:

ԱՐՄԱՏԻ ՎՐԱ ԿՐԱԿ ՉԵՆ ՎԱՌՈՒՄ
(Յոկտեմբերի 27)

Մահվան տեսիլն է շրջում նենգ ու լուռ,
Այն ինչ արել է՝ իրեն է հայտնի,
Միտքը խռոված ընկել դռնեդուռ,
Տեղ է որոնում իր համար գաղտնի:
Տխրության քամին մեղքեր է քանում,
Օրը գերին է հին մոլորության,
Ազգը ափ տված արցունք է խմում՝
Հին խարազանի ու նոր պատմության:
Ինքն իր խայթոցից կրկին դիվահար,
Չարմանք է կտրել սին պատրանքներից,
Եվ գորշության մեջ այս բիրտ ու անկար,
Կեղծիքն է փախչում հարազատ մորից:
Եվ մանուկները անմար խենթության,
Հերթ չպահելով առաջ են ընկնում,
Ընկնում են նրանք հանուն փրկության
Ու լույս աստղերի ճամփան են փնտրում:
Թատերաբեմ է: Խնդալու: Լալու:
Ո՞վ է ասելու մեր լացին ողջույն,
Այս հողի վրա անձրև է գալու,
Իսկ մանուկները չունեն հանգիստ քուն:

Որտեղ թաքցնեն ես այս խենթերին...
Որ չդարձնենք ձեր արյան գերին,
Արմատի վրա կրակ մի վառեք,–
Ի՞նչ պատասխան տամ Արարատներին: